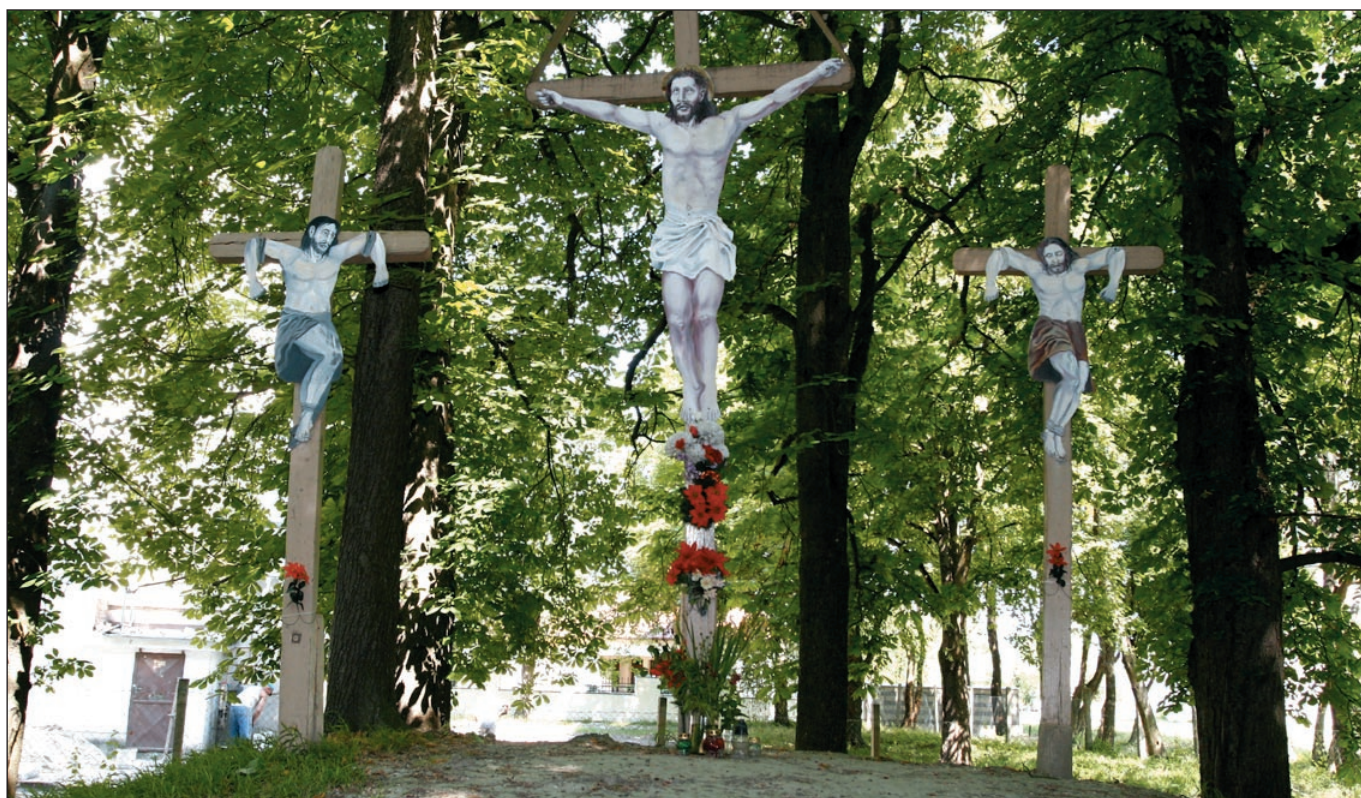

BŐSI HÍRMONDÓ

Bős Nagyközség Önkormányzatának lapja – Periodikum samosprávy obce Gabčíkovo
2008. március – marec 2008

VIII. évfolyam/ročník

Üdvözlégy fényes nap, tiszteletre méltó

➤ Józsa Attila plébános írása a 2. oldalon

Áldott húsvéti ünnepeket kívánunk!

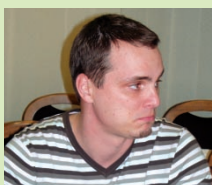
Biciklin érkezett a 87 éves Mariska néni

Három idős bósi lakos vette át a polgármester díszoklevelét...

» 3-4. oldal

Műfüvet a fiataloknak

Beszélgetés Dövény Nikolasszal a legfiatalabb helyi képviselővel
» 5-6. oldal

Erő, hűség remény

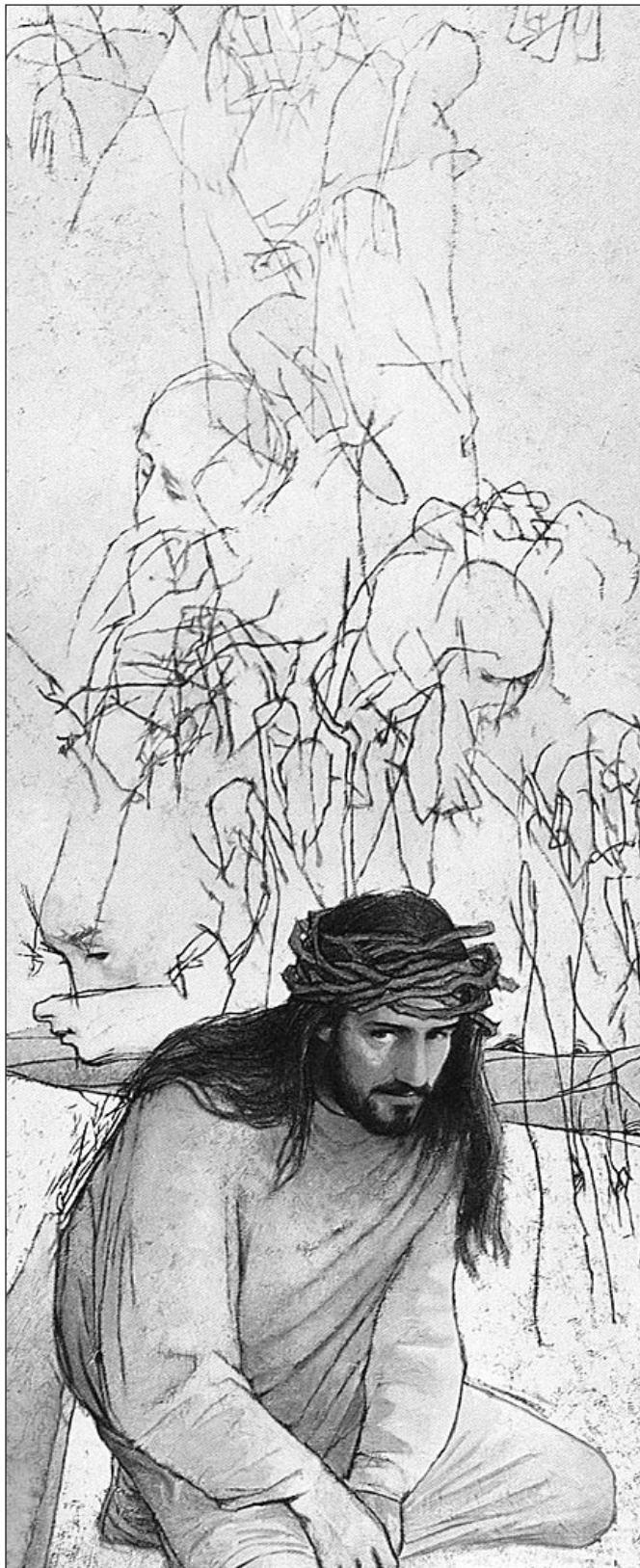
Nagyközségünk is méltóan emlékezett meg a magyar szabadságharc ismert és névtelen hőseiről.
» 7. oldal

Üdvözlégy fényes nap, tiszteletre méltó

„Mikor a világ alkotója a keresztet kivégzést szenvedett, nagy hangon felkiáltva kiadta lelkét. S íme, a templom kárpítja kettéhassadt, a sírok megnyíltak, mert nagy földrengés támadt, mert a világ mintegy azt kiáltja, hogy Isten Fiának halálát nem szenvedheti.

Végül megnyitja a katona lándzsája a keresztre feszített Úr oldalát, onnan vér és víz jöve ki, a mi üdvösségünk váltságául. Ó mily csodálatos kincs, melynek árán a világ rab-sága kiváltatott, széttöörték az alvilág pokoli zárjai, és megnyílt előttünk az ország bejárata.” (a középkori esztergomi liturgiából).

A bósi plébánia 18. századi, pontosan 1781. évi egyház-látogatási jegyzőkönyvének latin szövegét olvasgatva szembesülök azzal, hogy községünk népe mennyire szeme előtt tartotta az Üdvözítő értünk viselt, az Atyának felajánlott szenvedését és kereszthalálát. A leírás szerint a község két szélén útmenti feszületek ún. vörösképek álltak. A ma is ismert helyén már 1750-ben állt a „keresztvonó” Krisztus kápolnája. A fájdalmas anyával való együttérzés lelkületét ápolta a sasvári Szűzanya kegyesobrának másolata a várkonyi úton. A Korda Társulat hívei a körmenetekben az Úr szenvedése eszközeinek jelvényeit hordozták. A templomban minden virágvasárnap és nagy-pénteken felhangzott a passió, népies gregorián dallamán. Jézus Krisztus kereszttálozatának megrendítő emléke az 1907-ban épült kálváriánk. A templomban minden évben felállították a szentsír mását. Krisztus feltámadásának a hite is eleven volt: a feltámadt Krisztus szobra a húsvéti körmenet elmaradhatatlan eleme. De mindezeknél sokkal ősbib, alapvetőbb és mindennapi alkalmak is voltak annak, hogy az értünk meghalt és értünk feltámadt Krisztust szemük előtt ne veszítsék a hívek, sőt, hogy övele szoros egységben legyenek: ez a szentmise volt. A szentmise ünneplése naponta a jelenbe hozta az egyszeri és tökéletes, végleges és megismételhetetlen krisztusi áldozatot. Az Oltáriszentségre úgy tekintettek a hit szemével, mint Krisztus Urunk áldozatának megjelenítésére, s a feltámadt Krisztus

➤ Székelyföldi alkotás

valóságos jelenlétére az Ő népe körében. A feltámadt Krisztusba vetett hit jele volt az is, hogy őseink megszólították őt az imádságban. Helyet adtak neki életükben. Krisztus jelenléte pedig formálta szívüket, életüket.

Krisztus húsvétjának köbe faragott, fából készített, pléltre festett emlékjelei ma is itt vannak köztünk, mint utaló jelek. De vajon eljutott-e hozzánk, megérintette-e szívünket az üzenet, s megértettük-e, hogy értem halt meg az Úr?

Aki valóban hiszi Krisztus kereszttálozatát és feltámadását, és megértette, hogy az ő bűnei miatt is szenvedett, érte halt meg és érte támadt fel, annak számára nem kérdéses többé, hogy bűnbánatot tartson. Nem kérdés többé, hogy imádkozzon, hogy hallgassa az Úr Jézus szavát. Felfedezi a feltámadt Krisztus jelenlétét: főleg az Igében és az Eucharisziában.

Hálával gondolok arra, hogy kisgyermek korom óta hallhattam a passiót szülőfalu templomában Stampay János énekeskönyvének ízes szövege szerint. Hálával tartozom azoknak, akik segítettek, hogy ministránsként a szentsírnál térdepelve én is őrizhessem a „Jézuskát”. Hálás vagyok egyházam liturgikus tradíciójának, amely beavatott a húsvét titkába. Köszönöm a húsvéti parázsló tűznek, a hatalmas gyertyaoszlopnak, az örven-dező csengő- és harangszónak, a gregorián húsvéti allelujának, a Feltámadt Krisztus e napi ének mácsédi dallamának, a gyönyörű húsvéti virágoknak, hogy továbbadták a hitet: Jézus valóban feltámadt a halálból. Köszönöm mindazoknak a híveknek, akiknek az életéből, imáiból, szavaiból kiolvashattam: Krisztus valóban él, feltámadott és velünk van. Köszönöm, akiknek hűséges életük és hivatásuk sugallta, érdemes Krisztusnak szentelni életünket.

Kívánom községünk lakóinak, hívőknek és nem hívőknek egyaránt, hogy az idei nagyhét és húsvét idején tudjanak megállni, lecsendesedni, testben-lélekben megújulni, szemlélődni: vagyis a látszatvilágból a lényeges valóságokat észrevenni.

Józsa Attila plébános

Biciklin érkezett a 87 éves Mariska néni

A magyar forradalom és szabadságharc évfordulója alkalmából rendezett hagyományos koszorúzás után meghitt rendezvényre került sor a helyi művelődési otthonban, ahol Fenes Iván polgármesteri díszoklevelet adott át a 87 esztendőős özvegy Sebők Máriának, a hozzá képest hat esztendővel fiatalabb Brezovszky Árpádnak, valamint a 71. életévében járó Gróf Árpádnak.

A polgármester elismerően idézte fel a három kitüntetett kiemelkedő társadalmi munkáját, amelyet több évtizeden keresztül nagyközségünk fejlődése érdekében fejtettek ki, s méltatta emberi helytállásukat is. A három kitüntetettel néhány nappal a rendezvény előtt beszélgettünk. Nem akarok hinni a szememnek, amikor látom, hogy az idős asszony kerékpárral érkezik a helyszínre. Aztán meg a fülemnek, miután közli, hogy ő immár nyolcvanhét éves. Ugyancsak biciklivel érkezik Brezovszky Árpád is, aki nevetve közli: „Nekem ez volt a munkaeszközöm. Hosszú éveken át a helyi állami gazdaság növénytermesztő részlegének a csoportvezetője voltam, kerekkeztem minden nap, esőben, hőségben. Ha annak idején lett

volna lehetőségem felszerelni a már kapható műszert, akkor annyi sok idő alatt nyilván sok tízezer kilométert rögzített volna – mondja. Időközben megérkezik a harmadik kitüntetett is, aki mindössze hetvenegyes. „Mindketten decemberben születünk, csak ő tíz évvel később” – tájékoztat Brezovszky Árpád.

Időutazásba kezdünk: visszafele pergetjük az időt. Emlékfoszlányokat hallok. És egy sóhajtatást: – Nekem bizony nehéz életem volt. Huszonöt éves voltam, amikor 1946-ban a férjem tüdőgyulladásban meghalt, csak harminc volt, szegény. Rám maradt a három gyermek, a két leány és az egy fiú, aki viszont tavaly hunyt el. Az erdészetnél dolgoztam éveken át, sokáig nem volt családi pótlék, csak kevéske fizetés. Bizony, előfordult, hogy a kisfiam este éhesen kutatta a konyhaszekrény fiókjait, de egy szem kenyert sem talált. Majd reggel szerzünk valahonnan – simogattam könnyezve a fejét. Mégis felneveltem tisztességgel mindhármat, mert sokan segítettek. Amikor készülődtünk haza az erdőből, többen adtak kisebb csomagot, hogy legyen mit ennünk. Jóságú munkatársaim vol-

➤ Özvegyen három gyermeket neveltem fel

➤ Ne csak hifitornyot, hanem tisztaságot is hozunk Ausztriából

Fogas Ferenc felvételei

tak – sorolja szinte lélegzetvétel nélkül. Aztán büszkén teszi hozzá, hogy immár hét unokája és hat dédunokája aranyozza be az életét.

Brezovszky Árpád évtizedeken át tevékenykedett a Csemadokban, és két kitüntetett társához hasonlóan a helyi képviselő-testületben is. „Bármekkora volt a nyomás, én nem reszlovakizáltam, ezért egy évvel később, csak 1950-ben vittek el katonának. Előzőleg már beléptem a Csemadok helyi szervezetébe, amely abban az évben februárban alakult, Both Vendel kocsmájában. Glatz Andor volt a főszervező, aki több odaveszett bősivel ellentétben visszatért a koncentrációs táborból” – eleveníti fel a történeteket. S boldogan teszi hozzá, hogy két leánya, egy fia, négy unokája van és már egy dédunokája is.

Folytatás a 4. oldalon

Biciklin érkezett a 87 éves Mariska néni

Befejezés a 3. oldalról

Bekapcsolódik a beszélgetésbe Gróf Árpád is, aki egy ideig szintén a helyi állami gazdaságban munkálkodott, majd 1981-ben, Csicsay Ottó halála után az akkori helyi nemzeti bizottság elnöke lett. Két leánya van, az egyik Dunaszerdahelyen dolgozik, a másik a magyarországi Öttevénybe ment férjhez. Mit ad a sors: a Nyárasdról 1946-ban kitelepített Döményék fiához. „Kisunokám a Győri ETO korosztályos focicsapatában játszik. Ha csak lehet,

átruccanak a meccseikre” – közli ugyancsak büszkén.

Mindhárman, egymást kiegészítve idézik fel a Csemadok hőskorát. „Akkoriban két színjátszócsoporthoz is volt a községben, mert a tűzoltóknál is működött egy. Emlékszem a Szabad szélre, a Zeng az erdőre meg a Boci boci tarkára, amely különösen nagy siker volt. Játszottunk egy darabot, amelyben magyar zászlót kellett a színpadra vinni. A címere nem emlékszünk, arra viszont igen, hogy az akkori

erdész, aki pártfunkciós volt, nem engedte. Hát, ilyen idők voltak ezek, de mégis csak akkor voltunk fiatalok, ezért inkább a szépre emlékszünk – bizonygatják egybehangzóan.

Munkájukról is sokat beszéltek. „Sokáig gyengélkedett a helyi szövetkezet. Volt úgy, hogy hónapokig nem volt fizetés. Itt nem ment olyan fényesen a közös gazdálkodás, mint például Nyárasdon. De aztán különvált a nyékvárkonyitól a bósi állami gazdaság, beolvadt a helyi szövetkezet is, s lassanként nálunk is szebb napokra virradtunk” – tudom meg. Mariska néni még hozzáteszi, hogy az erdész utána a helyi kisüzembe került, hosszú éveken át volt takarítónő, aztán nyugdíjba vonult. Ma a helyi nyugdíjas klub egyik legaktívabb tagja. Most éppen az évzáró taggyűlést szervezi. „Idén hamar jön a húsvét, a böjt alatt nem akartunk gyűlésezni, de majd az ünnepek után! Még cigányzenekart is hívnak, mert a tagságunk szeret nótázni, jókedvűen szórakozni” – avat be a legközelebbi terveibe.

Gróf Árpád a félmúlt egyik történetét eleveníti fel. „Már a nyolcvanas években munkálkodtunk azon, hogy nyilvánítsák várossá Böst. Jártam Diószegen is, amely abban az időben szerezte meg ezt a rangot. Kilincseltem Štefan Lazar akkori belügyminiszternél, akinek tréfásan mondtam: figyeljen ide, mert egy valódi gróf beszél magával. Nagyot nevetett, és megígérte, hogy pártfogolja a kérelmünket. De aztán jött a rendszerváltás, s egy ideig elaludt ez a téma. Aztán 1994-ben ismét elővettük, de a népszavazás szükségesnél alacsonyabb részvételi aránya miatt a cél megghiúsult. Akadtak, akik azt terjesztették, hogy majd nem lehet disznókat tartani, mások meg olyasmiket mondtak, hogy még a kutyaugatás is drágább lesz, mert nagyobbak lesznek a helyi adók és más díjak, ami persze, nem volt igaz, de sokan elhitték. Sajnos” – sóhajt most Gróf Árpád, s mindkét társa rábólint.

Elérkezünk a jelenhez. Mindhárman örülnek a kitüntetésnek, s annak, hogy a polgármester és az önkormányzat odafigyel a vélemény-

nyükre, nagy becsben tartják a tapasztalataikat, miként a többi idősebb polgárét is. Mariska néni örömmel újságolja, hogy a nyugdíjas klub jelentős anyagi támogatást kap, Fenes Iván és más helyi vezető pedig gyakran látogatja meg őket.

Mi az, amin változtatnának, s amin javítani kellene a nagyközségben? – kérdezem tőlük végezetül.

„Egy ideig úgy volt, hogy nálunk is letepeszik a Tesco, amire azért volna szükség, hogy nagyobb legyen a konkurencia nagyközségünkben. Egyébként annak örülök, hogy a három éve épített buszmegállókat meg a játszótérrel senki sem rongálta meg” – válaszolja Brezovszky Árpád.

„Engem a sok szemét bosszant. Nemrég még csirkemaradékokat is az árokba dobáltak, a kóbor kutyák marcangolták szét. Amikor szóvá tettem, azzal intéztek el, hogy mi közöm hozzá, pedig a lakóhelyünk tisztasága közügy” – emeli meg a hangját Mariska néni.

Gróf Árpád rábólint: „Nemrég mondtam egy népgyűlésen, hogy valóban jó dolog, hogy immár Ausztriába is útlevele nélkül utazhatunk. De jó lenne, ha nemcsak a szórakoztató elektronikai termékeket hoznák be onnan, hanem a települések tisztaságát és a muskátlis ablakokat is, mert ebből a szempontból van mit tanulnunk a sógoroktól. Aztán jó lenne, ha az egyre erősebb közlekedés miatt körforgalom épülne a művelődési ház előtti kereszteződésben, a templomtól a Medve fele vezető főúton pedig parkolóhelyeket jelölhetnének ki. Remélem újabb sikeres uniós pályázatokat nyújt be az önkormányzat, amelynek erőfeszítései és a megszerzett anyagi támogatások révén megszépült és korszerűsödött az iskola” – teszi hozzá.

Beszélgetésünk végén ruganyos léptekkel távoznak. Brezovszky Árpád derűsen kerekedik el, Mariska néni is felpattan a biciklire, s pillanatokon belül már az út másik oldaláról integet vissza. Gróf Árpáddal ugyanarra gondolunk: Hej, ha mi is ilyen fiatalosak lennénk ilyen szép életkorban...

Szilvássy József

➤ Fél életemet kerékpározással töltöttem

Fogas Ferenc felvételei

Műfüvet a fiataloknak

Magabiztos léptekkel érkezik Dömény Nikolas, a bósi képviselő-testület legifjabb tagja, aki májusban lesz huszonkilenc éves. Ennek ellenére már sikeres vállalkozó, aki ugyan nem proféta a szülőhelyén, de szava, tekintélye van a nagyközségben is. Beszélgetésünk során arra a bizonyos miéltre igyekeztem minél átfogóbb válaszokat kapni.

– Honnan ez a ritka keresztnév? – faggatom, amint leül.

– Édesanyámnak annak idején valamelyik régi regényben tűnt fel és tetszett meg ez a név, így mesélte nekem, amikor erre rákérdeztem – válaszolja, aztán további kérdésre eddigi életútját elevenítette fel: – A somorjai magyar gimiben érettségiztem, 2002-ben pedig a nyitrai agráregyetem közgazdasági karán szereztem mérnöki diplomát. Azután az egyik csallóközi nemzetközi fuvarozó cég megbízott ügyvezető igazgatója lettem – közli. Aztán azzal folytatja, hogy ebben a tisztségben pattant ki az újabb ötlet, amelynek valóra váltását már meg is kezdték.

– Pozsonyeperjesi és ipolyszakálasi társammal együtt újabb vállalkozásba fogtunk. Gázolaj-kutak telepítésével foglalkozunk. Egyelőre kettőt működtetünk: egyet Dunaszerdahelyen, egyet pedig Kassa mellett. Rövidesen újabbakat is le-rakunk – közli.

Mormolom magamban a sosem hallott kifejezést: – Gázolaj-kút, hát az meg micsoda? – nézek rá értetlenkedve.

– Nagy, egységes méretű konténereket rakunk le, betonnal és más anyaggal többször szigetelt, tehát abszolút biztonságos helyre. Itt tároljuk a nagy mennyiségben vásárolt üzemanyagot, amelyet ennek köszönhetően olcsóbban is árusítunk, mint a töltőállomásokon. Egyre többen tankolnak nálunk, hiszen főleg a fuvarozók leginkább az üzemanyagon takarékoskodhatnak, más költségeken nem nagyon – magyarázza.

– Nyilván tudja, hogy főleg a csallóközi ember ilyesmi hallatára összehívja a szemöldökét, s azt kérdezi: környezetszennyezés kizárva?

– Kizárva! Mi is óvjuk a szülőföldünket, rendelkezünk a szükséges környezetvédelmi engedélyekkel is. Aggodalomra tehát semmi ok – feleli határozottan.

Megcsördül a mobilja, s azonnal németre vált. Folyékonyan tárgyal

Undesser Timea felvételei

➤ **Sportolási lehetőségekkel kell otthon tartani a fiatalokat**

az ügyfelével. Kisvártatva folytatjuk a beszélgetést.

– Legtöbb partnerünk osztrák, jól megértem magam velük, mert a gimiben németül tanultam. Most nagy hasznát veszem annak, hogy akkor sem lazítottam. Most éppen az édesanyámat is tanítom erre a nyelvre, mert ő jelenleg idős embereket gondoz Ausztriában. Már elég jól beszéli ezt a nyelvet.

– És az angollal hogy áll, fiatalember? – faggatom őt.

– Még egyetemista koromban voltam négy hónapos idegnyomkán Skóciában. Kemény meló volt, epert szedtünk látástól vakulásig, de én sosem riadtam vissza a munkától. Meg aztán alapszinten megtanultam angolul is. Azóta több külföldi partneremmel beszélek ezen a nyelven. Olykor odahaza a barátnőmmel is...

– ... Akivel nemrég új családi háza-ba költöztek Bősön, ha jók az értesüléseim – fűzöm tovább beszélgetésünk fonalát.

Elmosolyodik: – Így van. Még gimis koromban több célt tűztem ki

magam elé. Szereztem egyetemi diplomát, jussak el a Kanári-szigetekre, harmincéves koromra pedig legyen családi házam, aránylag biztos megélhetésem! – sorolja.

– Hát akkor túlteljesítette a személyes tervét, hiszen odébb a harminc – nyugtázom, majd azt firtatom, hogy miért éppen a Kanári-szigetek?

– Annyi szépet olvastam és láttam filmekben az Atlanti-óceánban levő, Spanyolországhoz tartozó szigetcsoporthoz, hogy valósággal vonzott. Nem csalódtam, gyönyörű hely. Ami pedig a céljaimat illeti, kemény munkával értem el ezeket, amit a kívülállók nem érzékelhetnek, de mint már említettem, nem riadok vissza a munkától, ráadásul látom is értelmét, eredményét a nagy hajtásnak – teszi hozzá.

Újabb témát vetek fel: – És azt is eltervezte, hogy helyi képviselő lesz?

Ingatja a fejét. – Sokáig a nagypolitika, főleg a Magyar Koalíció Pártjának politizálása érdekelt. Tagja lettem a Via Nova Ifjúsági

Csoportnak, egy ideig az országos tanácsnak is, itthon a kollégáimmal is létrehoztuk az ifjúsági szervezetenket. Aztán vagy két éve többen megkérdezték, nem indulnék-e a helyhatósági választásokon. Ismeretek onnan is, hogy hatodikos alapiskolás koromtól tagja voltam a nagymúltú helyi tűzoltó-testületnek. Ha az időm engedi, akkor továbbra is folytatom ezt a nemes tevékenységet, a bajtársi szellem és amiatt, hogy emberéleteket és jelentős anyagi értékeket menthetünk meg. De vissza a jelöléshez. Némi gondolkodás után igent mondtam, s 2006 decemberétől helyi képviselővé választottak. Nemcsak újonc, hanem a legfiatalabb is vagyok az összeszokott és tapasztalt testületben – közli kissé visszafogottabban.

Röviddel ezután elmondja az okát is: – Idő kell ahhoz, hogy teljesen beilleszkedjek, s jóval idősebb kollégáim is tudatosítsák, hogy én főleg a fiatalokat, az utánplótást képviselem. Azokat is szeretném megnyerni a közös munkára, akik ma még választani sem mennek el, hátat fordítanak a közügyeknek. Őket leginkább a sporton keresztül lehet aktivizálni. Csak hát Bősön jelenleg nincs megfelelő hely például a hétvégi kikapus focizásra sem. A stadionba nem engednek be bennünket, még a kapuk mögött sem játszhatunk, az iskolában ugyanez a helyzet, a fürdő melletti régi pálya pedig balesetveszélyes, akkora lyukak éktelenkednek ott. Tudom, hogy nemcsak a sportcsarnok felépítése költséges, hanem a működtetése is. Ezért mihamarabb inkább műfüves pályát szeretnénk létesíteni, most ehhez keresünk megfelelő területet. Számításaim szerint öt év alatt megtérülne a beruházási költség, s a bósi, mindössze kedvtelésből sportoló fiatalok nem kényszerülnek más holva eljárni focizni. Így lehetne őket fokozatosan bevonni a közügyekbe is. Most ezt a tervünket szeretném valóra váltani, az önkormányzat támogatásával – avat be elképzeléseibe.

Addig ő is a rossz terepen, őstől tavaszig pedig a tornateremben focizik, barátjaival. Kedd este pedig fallabdázik Dunaszerdahelyen. – Munkamániás azért nem vagyok, mindig szakítok időt a kondim és az egészséges megőrzésére – szögezi le.

– És a hölgyekre? – terelem a beszélgetést a magánéletére.

Folytatás a 6. oldalon

Műfüvet a fiataloknak

Folytatás az 5. oldalról

Azonnal érkezik a válasz: – Utcabeli a barátnőm, nyolc éve járunk együtt Martinával, aki a neve ellenére magyar leány, Pozsonyban dolgozik egy olasz cég leányvállalatánál, portugálokkal, németekkel és más külföldiekkel együtt. Angolul beszélnek egymás között. Olykor mi is idehaza, ahogy már említettem.

– Nem túlságosan tágas az új családi ház kettőjük számára?

Ismét elmosolyodik: – Értem a célzást. Mostanság a legtöbb fiatal harminc év körül vállal gyermeket, hogy az újszülött lehetőleg rendezett anyagi körülmények közé kerüljön. Mi is így tervezzük – feleli.

– És az esküvőt? – nézek rá érdeklődve.

Ismét határozottan válaszol: – Őszintén mondom, nem vagyok híve a házasságnak. Mindketten úgy látjuk, hogy sok házastárs a másikat valamiféle személyi tulajdonnak tartja, akivel szabadon rendelkezhet. Ezzel kezdődnek a konfliktusok. Meggyőződésem szerint a szeretet és a kölcsönös megbecsülés tartja össze a partnereket, nem pedig az egybekelést igazoló

papír. Mi jól megvagyunk, és remélhetően megleszünk enélkül is. Akkor is, ha gyermekeink lesznek.

Búcsúzáskor még hozzátesszi: – Azt azért nem fogadtuk meg egymásnak, hogy sosem házasodunk meg. Lehetséges, hogy ennek is eljön az ideje, de csak akkor, ha mindketten így gondoljuk majd – néz vissza, mielőtt elrobog a gépkocsijával.

Szilvássy József

Felcsendült a magyar nóta

Február 9-én rendezték meg immár a VI. Magyarnóta-bált a helyi művelődési központban. Több, mint kétszázan szórakoztak és mulattak kiváló-kivirradtig.

A fergeteges hangulatról elsősorban Dóka Zsuzsa, Kosáry Judit, Bósi Szabó László és Rigó Mónika,

továbbá Magyar Nándor és Horszica Tibor gondoskodott. A neves nótaénekesek többször is vastapsra ragadtatták a közönséget, amely olykor együtt énekelt a szereplőkkel. A talpalávalót Sárközi Pál és zenekara, valamint a popzenét népszerűsítő REMIX zenekar szolgáltatta. Az est nyitányaként a

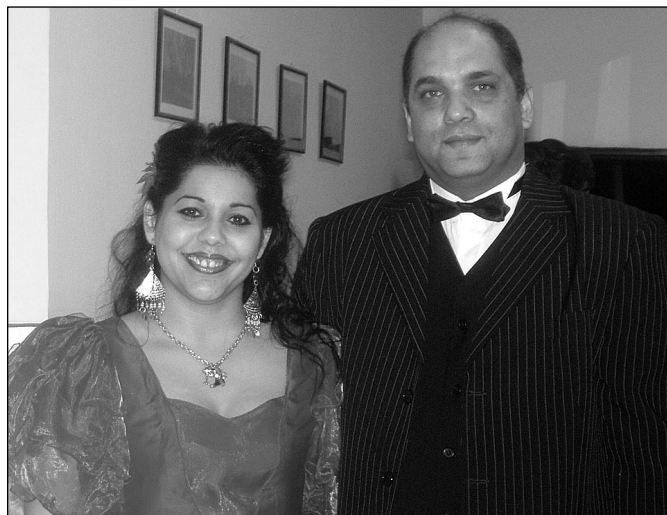
Csallóközi Néptáncegyüttes nyolc tagja adta elő a hagyományos Palotást, majd a klubalapító Dóka Zsuzsa és a község polgármestere, Fenes Iván köszöntötte a közönséget. A hatodik éve megrendezésre kerülő est meglepetésvendége Vesztergán Miklós tárogatóművész volt, akit gyertyákat tartó néptán-

cosok kísérték be az előadóterembe. Finom falatokkal Balogh Tamás, a Pannonhalmához közeli Ravazd község Jegénye éttermének mesterszakácsa és kollégája, Volkmaier Ferenc büvölte el a vendégsereget.

Undesser Tímea
A szerző felvételei

➤ Dóka Zsuzsa fogadja a vendégeket

➤ Rigó Mónika énekesnő a férjével érkezett a bálra

➤ Sárközi Pál és zenekara húzta a talpalávalót

➤ Fenes Iván polgármester, Dóka Zsuzsa és Bósi Szabó László

Erő, hűség, remény

Bensőséges ünnepségen emlékezett meg nagyközségünk lakossága a magyar forradalom és a szabadságharc évfordulójáról.

A helyi turul emlékmű előtt először a Himnusz csendült fel, majd Nagy Anikó mérnök, hivatalvezető köszöntötte a jelenlévőket. Márai Sándort idézte, aki fényes célként a nemzet egybeforrását jelölte meg, a márciusi ifjak példája alapján. Felhívta a figyelmet arra is, hogy nem ezeknek a nemes eszméknek a szel-

lemében cselekszik az, aki magyar léteire szlovák iskolába iratja be a gyermekeit. Ünnepi beszédet Fenes Iván polgármester mondott: „Ezt a napot, mi, magyarok tettük ünnepé. Nem örököltük, nem kaptuk, hanem teremtettük. Akkor is a mienk volt, amikor el akarták tőlünk venni. Nem adtuk, mert amíg lesz magyar, addig lesz március 15-e. Amíg lesz március 15-e, addig lesz magyar szabadság” – hangsúlyozta. Rámutatott arra is, hogy ez a történelmi esemény nemzeti szintet is teremtett:

pirosat: az erőt, fehéret: a hűséget és a zöldet: a reményt. Felelevenítette a magyar történelem tragikus fejezeteit, a tatár, török, osztrák és orosz elnyomást, amely végül dicsőtelenül végződött, elenyészett, s a magyarok megmaradtak a szülőföldjükön. „Európa és a magyarság két testvér közös kultúra leszármazottjai. Ebből a közös kultúrából származik a mi szabadságunk, nemzetünk, az ünnepünk, a szeretetünk, a büszkeségünk és a bátorságunk” – hangoztatta végezetül a polgár-

mester. Az emlékünnepeken – amely a Szózáttal ért véget – fellépett Dóka Zsuzsa, a Széchenyi István cserkészcsapat és a Kék Duna vegyeskar. Ezután a művelődési otthonban Fenes Iván átadta a polgármesteri díszoklevelet, majd a Darnószeliből érkezett Szigetköz tánckar, továbbá a Temető utcai magyar óvoda, a Tőzike és az Aranykert együttesek, valamint a Kék Duna vegyeskar műsorszámával és ünnepi fogadással fejeződött be a színvonalas rendezvény. –y-f

➤ Fenes Iván ünnepi beszédet mond

Fogas Ferenc felvétele

■ Születések

1. Saláničová Linda, 2007. november 25; 2. Kraus Dorka, 2007. november 29; 3. Rác Fruzsina, 2007. november 30; 4. Mészárosóvá Ágnes, 2007. december 11; 5. Ajpek Sára, 2007. december 12; 6. Both Gergely, 2007. december 24; 7. Vacháľková Zuzana, 2007. december 26; 8. Takács Dávid, 2007. december 28; 9. Csóka Ádám, 2008. január 3; 10. Fekete Zsófia, 2008. január 6; 11. Nagy Rebecca, 2008. január 12; 12. Vajas Kevin, 2008. január 21; 13. Stifter Luca, 2008. február 14; 14. Szelleová Fruzsina, 2008. február 19

■ Elhaláloztak

1. Bartalosóvá Helena, 2007 november 28; 2. Grófová Mária, 2007. december 4; 3. Hercegová Rozália, 2007. december 4; 4. Csicsay Imrich, 2007. december 27; 5. Sági Ladislav, 2008. január 6; 6. Fenesóvá Alžbeta, 2008. január 6; 7. Buchinger Ondrej, 2008. január 8; 8. Fernýáková Helena, 2008. január 16; 9.

Darnay Juraj, 2008. január 18; 10. Csesznekióvá Helena, 2008. január 28; 11. Sós Štefan, 2008. február 2; 12. Horváthóvá Priska, 2008. február 19; 13. Ambrusóvá Otilia, 2008. március 11.

■ Házasságot kötöttek

1. Peter Vajas – Žaneta Biróová, 2008. január 4

■ Határozati javaslat

A bőszi községi képviselő testület 9. üléséről, amelyet 2007. december 14-én, 18.00 órai kezdettel tartottak meg a községi hivatal nagy üléstermében. A bőszi községi képviselő testület jóváhagyja – a számlálóbizottság összetételét: 1. Heizer Ferenc; 2. Nagy Anikó mérnök; a javaslobizottság összetételét: Szabó László, Béli Árpád (MKP); jegyzőkönyv hitelesítő: Szabó László, Béli Árpád (MKP) továbbá: a testületi ülés programjának változását; a közterületek karbantartására gépek vásárlását – lízingre; a költségvetési provizóriumot a 2008-as évre

1/12 részben a 2007-es évi költségvetésből; változást az az ingatlanadózárról szóló általános érvényű rendeletben az előterjesztés szerint; változást a hulladék-elszállításért fizetett illetékről szóló általános érvényű rendeletben az előterjesztés szerint; a szántóföldek utáni adó emelését 0,30 %-ról 0,35 %-ra az adóalapból;

– tudomásul veszi: a járási ügyészség figyelemzettető levelét a kutyatartásról szóló rendeletben lévő hiányosságok eltávolítására; fegyver vásárlását a kóbor kutyák elkábítására; – elutasítja: a rock koncert megszervezését a HMK parkolójában Szilveszter éjjelén; – megbízza: a polgármestert a további bérlakások kiutalására; – kinevezi: az új helyi tűzoltóparancsnoknak Csóka György – bőszi lakost; – feladatul adja: a hivatalvezetőnek megválaszolni a járási ügyészség figyelemzettető levelét és javaslatot adni a kutyatartásról szóló rendeletben lévő hiányosságok eltávolítására.

Benépesültek a bérlakások

➤ A községi hivatal vezetői és önkormányzati képviselők a bérlakások hivatalos átadásán

A szerző felvételei

Január 12-én adták át azt a 23 bérlakást, melynek építését a község még 2006 júliusában kezdett el. Az új lakók először a községi hivatal nagytermében találkoztak, ahol Fenes Iván polgármester és Nagy Anikó hivatalvezető röviden ismertette a bérház lakóinak az ottlakás feltételeit, valamint közölték az építkezés költségeinek részletes költségvetését.

Eszerint a két épületegységből álló, egyenként 11 és 12 lakást tartalmazó bérház felépítésének a költsége a hozzájuk tartozó közművesítéssel együtt meghaladta a 37 millió koronát. Vissza nem térítendő támogatásként a falu 7,4 millió koronát nyert el a régiófejlesztési és építésiügyi minisztériumtól, a beruházás nagy részét azonban hosszú lejáratú kölcsön formájában önerőből fedezték.

Ezután a kulcsok átadása már a kész bérházaknál folytatódott az önkormányzat képviselőinek jelenlétében, ahol Fenes Iván polgármester ünnepi beszéde után a leendő lakók birtokba vehették otthonaikat.

Szendi Anita egyike azoknak, akik sikeres elbírálás után kétszobás lakást kapott az új bérházban. Már tizenegy éve dolgozik pedagógusként a helyi művészeti alapsiskolában. Válását követően egy ideig szüleinél lakott a faluban nyolcéves kisfiával, Gáborral. Arra a felvetésre, vajon nem tart-e attól, hogy anyagilag megterhelő lesz számára a havi költségek kifizetése, azt mondta, minden lehetséges variáci-

ót végiggondolt már, és mindenképp ez tűnik a legmegfelelőbb megoldásnak. Egy albérlet, vagy hitel ennél sokkal drágábbra jönne neki. Mint mondta, az sem elhanyagolható szempont, hogy gyönyörű környezetben nevelheti második kisfiát, aki évek óta futballozik. Ezt a hobbiját ezután minden akadály nélkül űzheti, hiszen tőlük nem messze, alig pár méterre található a focipálya.

Szinte ugyanezt mesélte el nekünk Bóna Erika is, aki szintén egyedül neveli tizenkét éves fiát, Ádámot. Erika ápolónőként dolgo-

zik, s immár ő is egy komfortos kétszobás lakás tulajdonosa.

A bérházban egy- és kétszobás lakások vannak, és egyetlen háromszobás, amit az önkormányzat döntése alapján vendégháznak használnak majd a jövőben.

A bérlakások harminc évig nem eladhatók, a lakókkal a községi hivatal egyelőre egyéves szerződést írt alá, később ezt három évenként hosszabítják majd. A hatályos törvény értelmében bérleti díjként a befektetett összeg (29,5 millió korona) legfeljebb 5%-át kérheti az önkormányzat, a képviselő-testület

4 % mellett döntött, ami 71,70 koronát jelent négyzetméterenként. Ehhez jönnek még a rezsi-költségek (víz, fűtés, villany). Feltétel, hogy a lakóegységek külső falaira nem szerelhetnek a lakók például antennt (a község egyébként minden lakásba huszonnégy csatornát sugárzó kábeltévé szereltetett). Ha a bejelentett lakó(ko)n kívül más is a lakásba költözik, ehhez a községi hivatal beleegyezése szükséges. A bérleti összeget mindig az adott hónap 25-éig kell előre fizetni a községi hivatalnak.

Undesser Tímea

➤ Szendi Anita, az egyik lakó aláírja a beköltözéshez szükséges dokumentumokat

A második gyógyszertár nyílt

Január 28-án új patika nyílt Bősön az Általános Hítelbank (VUB) épületében. A községben az Ambrosia néven megnyílt gyógyszertár a második. A családi vállalkozás két alkalmazottal, egy bősi gyógyszerésznővel és egy asszisztenssel működik.

A tulajdonosok március 2-án költöztek Bősre – a gyógyszerészettel egy épületben lévő házba. Soóky Szilviánál arról érdeklődtünk, miért éppen ezt a falut választották a családalapításra és az új vállalkozásuk színhelyének. „Én magam dunaszerdahelyi vagyok, szüleim pedig Bodakon élnek. Valahogy adott volt, amely sok lehetőséget rejt magában” – mondta a fiatalasszony, aki egyébként Budapesten végezte tanulmányait. Mint említette, a városokban számára túl nagy a harc és a „könyöklés” (csak Dunaszerdahelyen tizenegy patika konkurál egymással), viszont egy tisztas kis megélhetéshez szeretne jutni, és nyugodt családi életet teremteni. Egy régen tervezett álma teljesült azzal, hogy megnyithatta saját patikáját, hiszen több éves tapasztalatszerzés után döntött úgy, hogy ideje saját vállalkozásba kezdenie. A bősi községi hivatalban a szükséges en-

➤ Sebők Angelika az Ambrosia gyógyszerésze

A szerző felvétele

gedélyek bemutatását követően örömmel fogadták az új kezdeményezést, mely a helyi lakosoknak nyújtott szolgáltatások tárházát bővíti tovább. Az Ambrosia gyógyszertárban érdeklődéstől függően hűségkártya bevezetését is terve-

zik, mert szeretnék kiemelten kezelni az orvosságok szedésére gyakorabban szoruló idősebb korosztályt és a nyugdíjasokat. Emellett ügynevezett e-mail tanácsadást is kínál, ami azt jelenti, hogy bármilyen kérdésre készséggel válaszolnak az

ambrosia@zmail.sk címen. A standard szolgáltatások mellett szívesen összeállítják ügyfelek házipatika-csomagját, utazáskor a javasolt alapkészítményeket, vagy ha szükséges, a szülészeti és csecsemőcsomagot is. (und)

Döntöttek a költségvetésről

Február 28-án tartották az idei első képviselő-testületi ülést a nagyközségben.

A főbb programpontok közt a tavalyi költségvetés értékelése, valamint az idei büdzsé kiadási és bevé-

teli tételeinek részletes ismertetése és jóváhagyása volt napirenden. Újabb, alacsonyabb kategóriájú (40 négyzetméterig), tíz községi bérلاكás megépítésének feltételeiről számolt be Fenes Iván polgármester, amelynek megépítését még tavaly

hagyták jóvá a képviselők. A lakások tervdokumentációja már elkészült, jelenleg ennek pozitív elbírására várnak, hogy megkezdődhessen az építkezés a Duna utca mögött, a Műszaki Egyetem mellett. Mivel a faluközponttól megle-

hetősen távoli helyre tervezték az építkezést, a közmű kiépítése körülbelül 2 millió korona költséget jelentene a községnek. A projekt előnye – Fenes Iván polgármester szerint – az, hogy ez a befektetett összeg megtérül, hiszen a falu szóban forgó része is fokozatosan kiépülhetne, így később az ottani telekárak is megemelkedhetnének. Az idei évben a tervezett költségvetés szerint az önkormányzat 97 millió koronából gazdálkodik majd.

Ezután ifjabb Csörgő Árpád és Meton Krisztián tájékoztattott egy új birkózóklub megalakulásáról, ahol már most harmincnégy kisgyerekkel foglalkoznak. Csörgő elmondta, újabb szint és lendületet kívánnak vinni az új klubbal a község sportéletébe. A helyi Gazdálkodási Üzem élére új igazgatót neveztek ki, Vaculka Andrea személyében, aki eddig is segítette már az intézmény munkáját. A testület egyhangúlag elfogadta a polgármester indítványát.

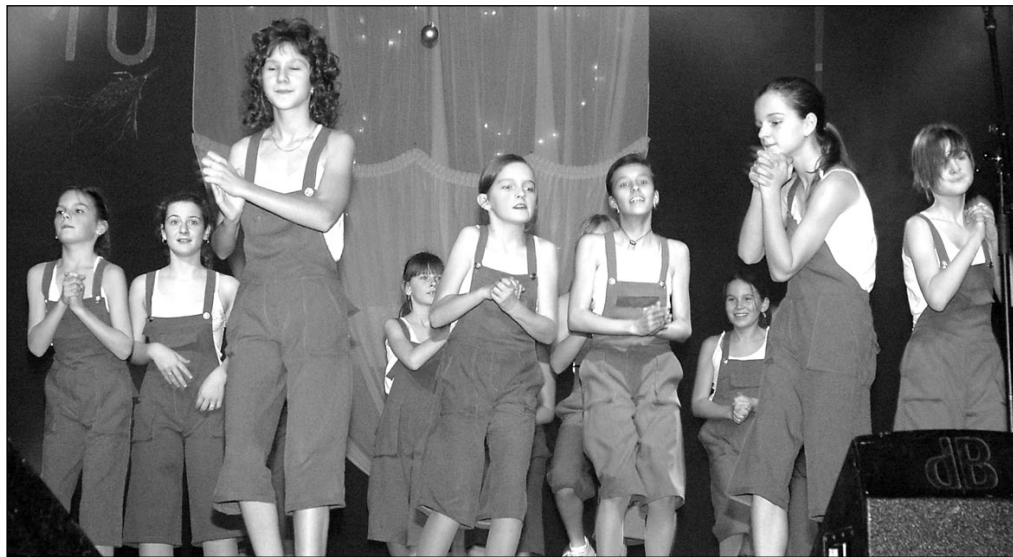

➤ Tanácskozik a helyi önkormányzat

A szerző felvétele

Undesser Tímea

Jubileumi táncos gála

➤ A nagyszerű helyi Tánc- és Tornastúdió fellépés közben

Fergeteges gálaműsorral ünnepelte fennállásának tizedik évfordulóját a helyi Tánc- és Tornastúdió, melynek különböző korcsoportú alakulatai az elmúlt években a gimnasztikai és modern táncok számos világversenyt is sikerrel megjártak.

Miként Weisz Erzsébettől, a BTT egykori megálmodójától és máig első számú frontemberétől, az eddigi eredményeikre méltán büszke helybeli táncpedagógustól megtudtuk, valójában minden évet ezzel a gálával zárnak, amit most érthetően a tízéves jubileumuk még fényesebbé tett. „A községi önkormányzat nagyvonalú támogatásának köszönhetően, hál' istennek, megadhattuk a módját. Elvégre tízévesek vagyunk, s mi tudjuk a legjobban, mivel tartozunk hűséges közönségünknek, s a sok hely- és környékbeli támogatóknak. A műsorban fellépett mind a tíz táncsoportunk, részben nagy-, illetve kisformációban, de számos táncduettel is kedveskedtünk a közel hatszázfőnyi közönségnek. Amolyan ajándékképpen meghívtuk a műsorba a neves magyarországi rap-sztárt, L. L. Junior-t, akit az én tini táncosaim is módfelett imádnak, s aki mintegy félórás bemutatásával gazdagította a jubileumi bulinkat. S ne felejtsem el a Trans-Sound csúcscsínvonalú hangosító és fénytechnikáját, amellyel Weisz Gáborék járultak hozzá a gála sikeréhez. Mivel az ünnepi műsorban részünkről százharminc gyerek lépett színpadra, a közönség nem kis részét érthetően a szülők, családtagok, rokonok és ismerősök alkották. Nyilván a magyarországi

szótárvendég is sok fiataalt vonzott a nézőtérre, de hallottam olyan visszahangot, hogy jelenleg a faluban ennyi embert kevesen tudnak megmozgatni, mint mi” – mondta el lapunknak a szimpatikus tánc-táncnár-koreográfus.

Akírói tudni kell, hogy eddigi leg-sikeresebb vállalkozása alapjait tíz évvel ezelőtt egyetlen csoporttal kezdte lerakni. Aztán folyamatosan, évről évre, szaporodtak a tanítványai, s mint említette, az eltelt évtized alatt már közel négyszázan rop-ták a táncot a soraikban. Az első két évben a művelődési ház égisze alatt működtek, ám ahogy szaporodtak a

gyerekek és a versenymeghívások, felmerült a klubháttér igénye. Ezért regisztráltatták magukat a belügy-minisztériumban polgári társulásként. Ennek elnöke máig az alapító táncnár, de ma már a stúdióval kapcsolatos munka megoszlik a rendkívül aktív vezetőség és a BBT-t messzemenően támogató szülők között. A mostani jubileum kapcsán viszont óhatatlanul a hogyan tovább kérdése is felmerült. „A tavalyi, vagyis a 2007-es esztendőt amolyan felkészülési évnak szántuk, nem vettünk részt nemzetközi vagy rangos hazai versenyeken, mert ez, ugye, nem két fillérbe ke-

rül. A pódiumtáncok hagyományos járási versenyéről, nemrég, múlt év novemberében, persze nem hiányoztunk. Sőt! Hiszen a részt vevő negyvenöt csoportból huszonkilenc táncsoport volt az enyém! Ehhez képest a négy kategóriában kiosztott tizenkét díjból nekünk ítélt öt, meglehetősen kevés. A zsűri munkáját hadd ne minősítsem, de egyelőre úgy tűnik, ez volt az utolsó járási versenyünk, amelyen elindultunk. Amennyiben nem változik meg itt alapvetően a teljesítmények kellő szintű szakmai elbírálása. Ami pedig a nemzetközi porondot illeti, idén szeretnénk kijutni ilyen versenyekre is. Sokfelé kacsingatva felkészülünk a lehető legtöbb kategóriában, sok-sok új táncsal. Több tervem van még az elkövetkezendő évekre, ha úgy tetszik, az újabb évtizedre. Bár a mi társaságunk nem profi iskola vagy stúdió, én ezekkel a lelkes amatőrökkel az alapoktól kezdve dolgozom, tehát jól látom, hogy mi hozható még ki belőlük, látom, mennyire vágnak a sikerre. A türelmetlenkedőket, persze, én azért igyekszem továbbra is a földön tartani”, tett röpké előretekintést a bösi táncstúdió vezetője. Aki tíz esztendő tapasztalata alapján azt kimondottan sajnálja, hogy az alapiskolákban egyre kevesebb a gyerek. Számszerűleg is, a tekintetben pedig kívájt, hogy nem érez magában készséget a tánchoz, és másfelé orientálódik.

Bereck József

➤ Színes koreográfiájukkal mindig elbűvölik a közönséget

Fogas Ferenc felvételei

Harapnak a (kis)tigrisek

Szakági körökben meglepetést keltett, hogy a szlovákiai birkózóklubok palettáján ez év januárjától immár két, nevében egyaránt bósi székhelyű birkózóklub szerepel. A minap bejegyzett alakulat, a Bósi Birkózó- és Sportklub (Zápasnícky a športový klub Gabčíkovo) megalakulásának előzményeiről először a Duna-parti nagyközség polgármesterét, Fenes Ivánt kérdeztük.

„Előjáróban kategórikusan visszautasítom azokat a híreszteléseket, vádakát, miszerint kontraklubot hoztunk volna létre. Szó nincs erről. Mi az utóbbi időben azt tapasztaltuk, hogy a másik alakulatban már csupán mutatónak maradtak bósi sportolók. Nem zajlott rendszeres edzőmunka, az irányítás a rögtönzésekre épült. Azt sem nézhettük ölbe tett kézzel, hogy a tevékenység támogatására jóváhagyott önkormányzati támogatás felhasználásáról, célirányos merítéséről nem kaptuk meg a megfelelő dokumentumokat. Olykor a klubvezetők még egymást is kikezdték, amikor a pénzeszközök átvétele, a támogatással való gazdálkodás került szóba. Személy szerint nem láttam garanciát abban, hogy a közpénzekből a címzettek, azaz a birkózók húznak hasznot. Ezért döntöttünk úgy, hogy új alapokra helyezzük, visszaállítjuk a helybeli sikersportág jó hírnevét. Még hozzá ambíciózus sportvezetőkkel, edzőkkel, tehetségekkel. Még hozzá bósiekkal. Ez a legfontosabb kritérium, elvárás, célkitűzés. A hagyományok is erre köteleznek minket” – cáfolt és egyben érvelt a faluvezető. Elmondása szerint kezdeményezését a képviselők is támogatták.

➤ A bósiek első házi versenyének résztvevői

Felvétel a klub archívumából

gatták. Megbízna a jeles birkózómúlttal rendelkező fiatalokban, akik minden támogatást megkapnak az önkormányzattól. – Jelenleg harminc birkózópálya látogatja az edzéseket. Az első hetekben heti két alkalommal gyakoroltunk a helyi szlovák alapiskola tornatermében, márciustól egy további tréninggel növeltük az adagot. A birkózóleckéket szaképzett edzők, Meton Krisztián, Németh Lehel, Kockás Árpád felügyeletével sajátítják el a gyerekek. Szombatonként az idősebbek futóedzéseket abszolválnak, ezek az erőnlétük javítását szolgálják. – fogalmazott ifjabb Csörgő Árpád, a klub menedzselését is felvállaló alelnök, aki a felkészítésnél is besegít. „Először a karácsonyi ünnepeket megelőzően háziversenyt rendeztünk. Még hozzá adakozó szponzorok (Mészáros László, bakai magánvállalkozó, BOAL Kft., Angi butik) támogatásával. Február végén pedig a csallóközi birkózóliga első

fordulójában álltunk rajthoz. Nagy örömünkre szolgál, hogy a somorjai szőnyegeken győztes rajtot (erről külön tudósításban számolunk be – a szerző megj.) vettünk. Velünk volt az utánpótlás korosztályban ismert és sikeres Rákóczi János, Fernyák Attila és Kozmér Péter alkotta trió is. Ők ugyan hivatalosan még a másik bósi klub versenyzői, ám novemberből a mi edzéseinket látogatták. Átlépésük folyamatban van. Nem nagyképűségből mondom, bennünket, edzőket és vezetőket is számon tartanak birkózókörökben. Élvezzük a gondjainkra bízott gyerekek és szüleik bizalmát” – tájékoztató a történekekről Meton Krisztián. A klubelnök, a trencsényi Dukla színeiben hetedik lett a katonai világbajnokságon, Németh Lehel a junior vében tizedik lett súlycsoportjában. A kadettek chicagói világbajnokságán ifj. Csörgő Árpád is szőnyegre lépett. Meton Krisztián kiemelte a somorjai Gladiátor Birkózóklub ve-

zetőinek a támogatását. – A legelején birkózószőnyeget kölcsönöztünk, hogy edzhessünk. A másikat, ami már a klubunké, Mészáros László anyagi támogatásának köszönhetően tudtuk megvásárolni. A somorjai klubvezetők közvetítésével visszaaraszolunk a nemzetközi porondra is, ahonnan az utóbbi években bizony kiszorultak a bósiek. Időközben támogatóink tábora a DAN Slovakia Agrar Rt.-vel bővült. Ami a célkitűzéseket illeti, bajnoknevelésként szeretnénk a jövőben funkcionálni. Már a soron következő diákbajnokságokról aranyérmeikkel szeretnénk a figyelem fókuszába kerülni. Folytatjuk a külföldön is hírnevet szerzett versenyünk, a Csallóközi Nagydíj sorozatát. Már az első hónapok munkája, eredményei is előrevetítik, hogy a bósi tigrisekre, ez a ragadozó ugyanis a kabalánk, oda kell figyelniük a vetélytársaknak – vázolta fel elképzeléseiket ifj. Csörgő Árpád.

Ágh István

Éremhalmozó karatésok

Szorgalmasan gyűjtötték a győzelmeiket és érmes helyezéseket a bósi Kyokushin Karateklub versenyzői az idei első két külföldi versenyükön.

A Tökölön lezajlott, január végi kempo Juhász Gyula Emlékverseny knock down, vagyis teljes erejű, földharca is kiterjedő küzdelmében magabiztosan szerezte meg a győzelmet a felnőttek között Kovács Viktória, a férfiak versenyében pedig Godó Tibor a dobogó harmadik fokára állhatott fel. A juniorok

között Jeriga Angelika versenyzését ezüst-, Pavlovics Péterét bronzérem dicséri. A vasárnap Győrben rendezett ashihara karatebajnokságon 17 benevezett klub több mint másfél száz versenyzőjének konkurenciájában bizonyították jó felkészültségüket a bósiek. A light contact küzdelem után, amelyben Luboš Sedláček révén egy bronzérmet sikerült elcsípnük, a teljes erejű, pusztakezes küzdelemben aztán már jöttek az aranyak. Az ifik kategóriájában Jeriga Natália, illetve Horváth Balázs, a junior lányok kö-

zött Jeriga Angelika, a felnőttek B-kategóriájában a középsúlyú Bartalos Igor, A-kategóriájában pedig Kovács Viktória állhatott fel a dobogó legmagasabb fokára. Szép fegyverténynek számít természetesen a serdülő Csiba Roland második helye és főleg Vass Béla ugyanilyen helyezése az A-kategóriájú férfimezőny középsúlyú harcosai között, valamint a könnyűsúlyú Godó Tibor bronzérme a B-kategóriájú férfimezőnyben. A bósiek klubelnök-edzője, a feketeöves Darnay Barnabás módfelett elégedett volt

védencai győri szereplésével, hiszen a csapatversenyben a második helyen rangsorolták őket. "Mivel az ashihara karate stílusában nagyon hasonló a kyokushinhoz, számunkra ez a verseny jó erőfelmérő volt a március végi hollandiai nyílt kyokushin karate Európa-bajnokság előtt. Amelyen felnőtt versenyzőink közül Kovács Viki, Bartalos Igor, Godó Tibor és Kiss Béla a válogatott színeiben indul majd," mondta el Darnay Barnabás, aki egyben a Szlovák Kyokushin Karateszövetség elnöke is. (bejő)

Közönségvonzó focit

A tabella ötödik lépcsőfokán telttek, idegenben kezdik a nyugat-szlovákiai III. ligában szereplő bősiek a bajnoki pontvadászat tavaszi sorozatát, melyben továbbra is a közönségvonzó futball, a pontok gyarapítása a cél. – Január 12-én kezdtük el a téli felkészülést, mely nyögve nyelőszen indult.

Az elején ugyanis csupán 13-14 futballista abszolválta a gyakorlatokat. Az őszi keretből három kezdőjátékos, Kiss Igor (DAC), Jozef Olejník (Kisudvarnok) és Lubomír Kvačák (Kisfalud) távozott. Csicsay László pedig befejezte focista pályafutását. Helyükbe előbb Kováč és Marek Kóňa érkezett. Az előbbi már szerepelt nálunk, a mosonmagyaróváriaktól tért vissza. Az utóbbi, aki posztját tekintve irányító középpályás, pedig a récseiektől igazolt hozzánk. Végzősora pedig a II. ligás DAC-keretből – vendégjátékosként – három tehetsé-

ges fiatal, Bartalos, Habán és Hamar került az együttesünkhöz – adta közre a Szaban-legénység összetételében bekövetkezett változásokat Liskay Tibor, a bősí futballszakosztály elnöke. Megtuttuk, a vezetőknek sikerült meghosszabbítaniuk három játékosuk, a balonyiaktól lízingelt Csicsay Sándor, valamint a további két DAC-futballista, Csicsay Kornél és Végh Dávid vendégjátékát. A bősí önkormányzatnak és további szponzorainak köszönhetően a felkészülés feltételeivel rendkívül elégedett volt a szakvezetés. – Hazai környezetben gyakoroltunk, ám többször is játszottunk tréningmeccset a dunaszerdahelyi műfüves pályán. Éltünk a nagymegyeri termálfürdő kínálta regenerációs lehetőségekkel is. Nem volt fennakadás. Amit edzőnk, Szaban Tibor eltervezett, azt a kerettagok zokszó nélkül teljesítették. Ami a felkészülési időszakban lejátszott meccseket illeti, főleg a magasabb osztályban játszó csapatok,

így a SFM Senec, Slovan B, Artmedia B, Rača, MŠK Petržalka ellen mutatott játékkal voltunk elégedettek. Most már a kollektíván a sor, hogy teljesítse az elvárásokat – fogalmazott a sportvezető, akit arra kértünk, konkretizálja ezeket. – Nem mondom semmi újat azzal, hogy az ősszel kimondottan hazai csapatként kerültünk a figyelem fókuszában, hiszen az általunk eddig szerzett huszonhárom pontot a parkerdei pályánkon gyűjtöttük be. Idegenből rendre üres kézzel utaztunk haza. Megbeszéltük az érintettekkel, hogy ezen radikálisan változtani kell. Erre azért is nagy szükség lesz, mert a folytatásban kilenc párharcot idegenben játszunk le. Bőse pedig erős ellenfelek érkeznek, nem lehet csak a bevehetetlen hazai erődre alapozni. Ez megbosszulhatja magát. Személy szerint minimálisan 6-7, jobb esetben kilenc pontos zsákmányt tartok elfogadható teljesítménynek. Ha így lesz, és a remélt idegenbeli ered-

ményességünknek köszönhetően megtartanánk 5. helyünket a táblázaton, akkor elégedett leszek a produkcióval. Illene ott folytatni a gólgyártást, ahol ősszel abbahagytuk. Harmincegy találattal ugyanis mi vagyunk a mezőny leggólképesebb együttese. Ugyancsak szeretnénk látványos játékkal megörvendeztetni az igényes bősí és környékbeli szurkolókat. Sajnos, a nyitány előtt két meghatározó egyéniségünk, Csicsay Kornél és Kováč sérüléssel bajlódik. Valószínű, hogy nélkülük rajtolunk el” – zárta tájékoztatóját Liskay Tibor.

Ágh István

Az előkészületi mérkőzések

eredményei: Bős–Rača 2:2, SFM Senec–Bős 2:2, Bős–Artmedia B 0:1, MŠK Petržalka–Bős 3:2, Bős–Vága 4:2, Bős–Nagymegyer 6:0, Bős–Slovan B 2:2, Bős–Nyárad 8:2, Bős–Dióspatony 1:0, Csallóközkürt–Bős.

➤ Futbalett. Fogas Ferenc felvételei tavaly ősszel, a Bős–Myjava mérkőzésen készültek

Bősí Hírmondó – Bős Nagyközség Önkormányzatának lapja – Megjelenik negyedévente. Felelős kiadó: Fenes Iván polgármester. Szerkesztő: Undesser Tímea. A szerkesztőség címe: Bősí Községi Hivatal, 930 05, Gabčíkovo. Tel.: 037/594101, fax: 031/594 406. Grafikai előkészítés: InterMedia. Nyomja: Valeur, s.r.o., Dunaszerdahely. Engedélyszám: 2/1996. INGYENES! Gabčíkovský spravodaj – Periodikum Samosprávy obce Gabčíkovo. Vychádza štvrťročne. Zodpovedný vydávateľ: Iván Fenes, starosta obce. Redakčne pripravila: Tímea Undesserová. Adresa redakcie: Obecny úrad, 930 05, Gabčíkovo. Tel.: 031/594 101, fax: 031/594 406. Grafická úprava: InterMedia. Tlač: Valeur s.r.o., Dunajská Streda. Číslo povolenia: 2/1996. ZDARMA!